

MATERJALIDE KAHEKÕNE LÄBI KADUVUSE: BIOPLASTI JA SILMUSKUDUMI ÜHENDAMINE

A Dialogue of Materials Through Impermanence: Combining Bioplastic and Knitted Fabric

MARION MÖLDER

Juhendajad / Supervisors: LIISA KANEMÄGI MA, RIINA ÕUN MA

Bioplastiga integreeritud kudum. Foto: Tuuli Nele Valgma

Vormitud kudum. Foto: Kaimar Tauri Tamm

Protsess. Kuivav bioplast ja silmuskudum. Foto: Marion Mölder

Kas ajutisus võiks olla rõivaste puhul positiivne omadus? Millist väärtust saab endas kanda muutuv ja muudetav disain? Kas isetekkelisusel saab olla kohta disainiprotsessis? Püsivus on üks elu põhiaspekte, selle loomulik osa. Kõik on pidevas muutumises ja kaduv.

Minu töö põhineb kahe erineva meediumi – bioplasti ja silmuskudumi tahkude ning nende omavahelise suhte uurimisel läbi loomeprotsessi, lähtudes ajutisuse printsiibist. Tulemuseks on eksperimentaalne moekollektsioon, kus kohtuvad innovatiivne ja traditsiooniline ning erinevad materjaliloo meetodid. Töös sean kahtluse alla püsivuse ja spekuleerin rõiva olemuse üle mängides katsetuslikult kunsti ja disaini piiril nii vormi kui ka materjalidega, kasutades ära nende omapära.

Could temporality be a positive feature in clothing? What value can changing and changeable design add? Does spontaneity have a place in the design process? Impermanence is one of the basic aspects of life, a natural part of it. Everything is constantly changing and transient.

Based on the principle of temporality, I investigate two different media – bioplastic and knitted fabric, and their mutual relationship through the creative process. The result is an experimental fashion collection where the innovative and traditional meet, as well as different material creation methods. In my work, I question permanence and speculate on the nature of garment, playfully experimenting on the border of art and design with both form and materials, taking advantage of their inherent characteristics.

